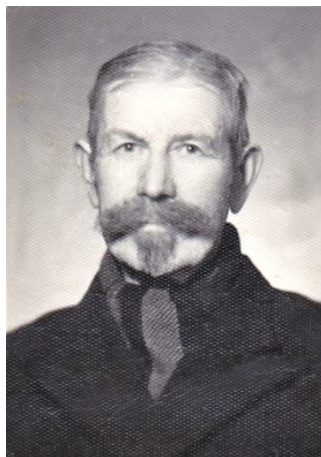

OLEJNICKI BRUNON (1893-1984)

Urodził się 6 października 1893 roku w Domaradzicach w powiecie rawickim jako syn Szymona (rolnika) i Heleny z domu Basińska. W latach 1899-1907 uczęszczał do czterowydziałowej szkoły powszechnej w Domaradzicach. Od 5 września 1911 roku do 19 grudnia 1912 roku pracował jako robotnik w Friedrich Krupp AG Stahlwerk Annen w Annen, następnie od 9 lutego do 7 września 1913 roku w Gusstahl-Werk Witten w Zagłębiu Ruhry. 16 października 1913 roku został powołany do odbycia służby wojskowej w armii niemieckiej, do 110. pułku grenadierów. 4 sierpnia 1914 roku wysłano go na front francuski. 15 maja 1915 roku został ciężko ranny w głowę. Przeszedł długotrwałe leczenie. Z wojska został zwolniony 31 marca 1917 roku jako szeregowiec. Miał 25% inwalidztwa.

Od 7 do 21 stycznia 1919 roku służył ochotniczo w Straży Ludowej w strefie frontowej w Dubinie, pod dowództwem Ignacego Buszy. W tym czasie wykonywał służbę patrolową w strefie przygranicznej przy zabezpieczaniu budynków i urzędzeń użyteczności publicznej oraz przy werbowaniu powstańców, jak również przy przeprowadzaniu rewizji u okolicznej ludności niemieckiej. Jeszcze w czasie walk, objął w Dubinie służbę w tamtejszym urzędzie pocztowym, współpracując na tym stanowisku ściśle z dowództwem wojsk powstańczych. 15 lipca 1919 roku został przyjęty jako listonosz do służby pocztowo-telegraficznej w agencji w Dubinie, gdzie pracował do 30 kwietnia 1934 roku. 1 maja 1934 roku zatrudniono go w Urzędzie Pocztaowo-Telegraficznym w Pępowie w charakterze listonosza wiejskiego. Tam też zamieszkał z rodziną.

W czasie okupacji niemieckiej pozostał w Pępowie, ale został przekwaterowany z zajmowanego mieszkania do lokalu o niskim standardzie. Przed emeryturą pracował na stanowisku ekspedienta w Urzędzie Pocztaowo-Telekomunikacyjnym Pępowa. 30 września 1950 roku przeniesiono go w stan spoczynku. W 1972 został mianowany na stopień podporucznika. Zmarł 18 stycznia 1984 roku w Gostyniu. Pochowany został na starym cmentarzu w Pępowie. W latach trzydziestych należał do Związku Weteranów Powstań Narodowych R.P. – Koło Pępowa, a od 17 lipca 1964 roku był członkiem ZBoWiD – Koło Pępowa. Otrzymał Dyplom uznania z okazji 50. rocznicy powstania wielkopolskiego.

Związek małżeński zawarł 9 lipca 1917 roku zawarł z Józefą Waścińska (urodzona 7 marca 1891 roku w Pawłowie w powiecie rawickim). Mieli czworo dzieci: Helenę (ur. 1918), Annę (ur. 1919), Mariana (ur. 1921) i Czesławę (ur. 1928).

Odnaczone: Krzyżem Żelaznym II klasy, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (1971), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1974).